

REFORMÁTUS

Gyülekezeti tájékoztató

Újság

2012. február

XIX. évf. 2. szám

„Menjünk eléje hálaadással...”

(Zsolt. 95, 2)

Nem túlzás, ha azt mondom, hogy mindig úton vagyunk. Megyünk a hosszabb-rövidebb utak végén lévő céljaink felé. Mert régen rossz, ha tétlenül egy helyben topogunk. De persze nem mindegy, hogy jó e az útirányunk, nem jutunk-e zsákutcába? Másrészt viszont nem mindegy, hogy bizonyos fontos cél felé vezető úton egyáltalán elindulunk-e.

Van egy út, amit nem volna szabad figyelmen kívül hagyni. Ez az út Isten felé vezet. Fizikai értelemben a templom felé, ahol azt énekeljük: „Itt van Isten köztünk...”. Lelki értelemben pedig a menny Ura felé. Imáinkban, bűnvallásunkban, magányos elcsendesüléseinkben.

Így vagy úgy: valóban mindig úton vagyunk. Arra gondolok, hogy a három éve, hetven éves koromban történt nyugdíjba vonulásomat megelőzően, hontvarsányi lelkészként, hat évig három, tizenöt esztendeig pedig két gyülekezetben voltam beszolgáló. Kiszámítottam, hogy ez idő alatt 780 vasárnap mentem Sáróba és Barsváradra, ill. évekig Felsőszecserére is. És ha hozzászámítom az egyéb alkalmakat (temetéseket, házasságkötéseket, ünnepeket, épületjavításokat, négy évig tartó templomépítést Barsváradon stb.), körülbelül kilencszázszor tettem meg saját autóm a közel harmincezer kilométernyi oda-vissza utat.

Hálás vagyok Istennek, hogy mindez megadatott nekem. Az, hogy annyszor úton lehettem egy-egy templom, egy-egy gyülekezet felé.

Visszagondolva a gyakran négyszeri szolgálatra, jóleső érzés

Hontvarsány ref. temploma

tölt el, és sajnálom az évek múlását. De megnyugtat, hogy mint nyugdíjas kiegészítőként, helyettesítőként továbbra is szolgálhatok egyházmegyénk gyülekezeteiben, Ipolyságtól egészen Nyitraig. 2009-ben harmincnégy, 2010-ben harminchét, 2011-ben harminckét alkalommal hirdethettem Isten ígését. Olyan gyülekezetekbe is, ahová korábban nem jutottam el. Például magában a Barsi egyházmegyénkben is kevesen tudják, hogy Nyitrán, a Zobor alatti szlovák megyeszékhelyen és az onnét tíz kilométernyire lévő Alsószőlősen is van még egy maréknyi lelket számláló magyar református gyülekezet.

A 95. zsoltárra hivatkozva mindkét helyen elmondhattam, hogy nagy hálával tartozunk Istennek őrző szeretetéért, a végeken élők megtartásáért. Ezért ne csak temetések alkalmával hangozzék, hogy „Hadd menjek Istenem mindig feléd...”. Hiszen ez tulajdonképpen nem is gyászének, hanem az Istenhez közeledés mindenkori vágyát fejezi ki. Mert nem csupán a mulandóság láttán kell eléje menni, hanem mindig, és nemcsak kéréssel, hanem köszönetmondással, hálaadással. Csak így lehet találkozásunk Vele, aki szeretetének, kegyelmének bizonyóságaként: szintén úton van felénk. Jött a teremtesben, a szövetségeinkben, ígéreteiben, Jézus Krisztusban, a Szentlélek kiáradásában. Jön megsegítésünkben. Mi pedig eléje mehetünk imádságos szívvel, reménységgel, jótettekkel, áldozatokkal, hálaadással.

Valaki elé menni: a szeretet bizonyítéka. Amióta, immár huszonkét éve a lányom Léváról elkerült a Csallóközbe, ha autóbusszal jön haza unokáinkkal együtt: mindig kimegyek eléjük az állomásra. Hiszen ők tették meg a nagyobb utat!

Milyen jó, hogy van szerető Istenünk, aki jön, és aki elé mi mehetünk. Menjünk hát hálaadással!

Dr. Sándor Károly ny. lelkész

Támogassa gyülekezetét adója 2%-al

Istennek legyen hála egyre többen ismerik fel, hogy az adó 2 %-nak átutalásával valódi támogatást nyújthatnak saját gyülekezetüknek a Lónyay Gábor Társuláson keresztül, vagy a Református Tanulmányi Központ nyári gyerektáborát segíthetik.

Mindazoknak akik adójuk 2%-át céljaink támogatására kívánják fordítani megadjuk adatainkat:

Név: Zaujmové združenie Gábor Lónyayho

Székhely: 076 74 Draňov 216

Jogi forma: Občianské združenie

IČO: 31256732

További tájékoztatást a 056 6282560-as, vagy a 0908 035 094-es telefonszámon adunk. Kérésre postán, vagy E-mail-en elküldjük az adatainkkal kitöltött formanyomtatványt is.

Csoma László

Játékos vagyok! És akkor...?!)

„Leült a nép enni, inni, és felkelt játszani.” (1Kor 10, 7 – 2Móz 32, 6)

A valóságshow, a szerencsejáték, a mindenféle internetes oldalak megszállottjaival van tele a világ. Már lételem a televízió-műsor, lassan fontosabb, mint a kerti munka, ami nagy szó, de egy közös bennük: mindkettő akadályozza az embereket abban, hogy a templom padjaiba üljenek le. Kényelmesebb otthon a fotelban, ahonnan úgy szívjuk be a sok felesleges információt, mint akinek életszükséglete a mások által beszívott levegő. Pedig nem azt a levegőt szívjuk be, amit ők, hanem azt, amit ők kifújnak. Isszuk szavaikat, „esszük az ideget”, ha épp nem az lesz a kiválasztott, nem az nyer, akit mi javasolnánk, és képesek vagyunk összeveszni szeretteinkkel egy adás kedvéért. Itt tartunk most. Igaz, sokan mondják, nem néznek televíziót, nem interneteznek sokat, azonban az ő életükben is megvannak azok a szükségtelen táplálékforrások, melyek fényévnyi távolságokra vannak a valóban szükséges Táplálékunktól (Jn 6, 35). A képernyők által kínált termékek tele vannak „mesterséges színezékekkel”, „tartósítószerekkel”, és lassan a „szavatosságuk” is lejár. Ez minket azonban nem érdekel, mert ez a divat, erről beszélnek az iskolában, a munkahelyen, és ha én nem vagyok képben, akkor kevesebb vagyok másoknál. Annak mikor jön el az ideje, hogy Isten Igéjének ismeretében fogunk „versenyezni”? Majd csak akkor, amikor már itt a vég, és dobáljuk egymásra az „áldás-átok” mondásokat? Lehet, hogy még mindig van időnk (bár sohasem tudjuk mennyi), vagy még mindig egyszerűbb a „lehetőségek piacán” állni, a távirányítót nyomkodni, mintsem Isten Igéjét olvasni?

Nagyon igaz az a dolog, hogy a lelkipásztorok és az újságok írói mindig csak azoknak beszélnek, írnak, akik épp jelen vannak, hallgatják, olvassák az igehirdetést. Azok azonban, akiknek igazán szükségük lenne rá, azok eme dolgok közelébe sem mennek. Akkor hogy működhetne a misszió? Ez is egy taktikai hiba, másféle játékmorál vagy szabálytalanság? Nehéz erre megoldást találni, de ami a legfontosabb, sohase felejtsük el, hogy nem kell eladni a lelkünket ahhoz, hogy megnyerjük a játékot. Az Élet nagy játékát! Egyszerűen csak szabályszerűen, tiszta lapokkal, taktikamentesen, őszintén, de alázattal kell ülnünk az Asztalnál és figyelniünk a Játékvezető Utasításait.

Ezekkel a nagybetűs szavakkal akár vége is lehetne mondandómnak, de azért ez nem ilyen egyszerű. Itt van például a zsidó nép a vándorlás során. Mózes felmegy a Sion hegyére, hogy elhozza a két kőtáblát, mely az Úr 10 parancsolatát tartalmazza. Míg ő odafent van, a nép lent aranyborjút gyárt, eszik, iszik, mulatozik és a Károli fordítás a „játék” szót is használja (amit az új fordítású Bibliában csak egy utalásban találunk meg az 1Kor 10, 7. versében). Játsszanak, mulatoznak, de nem az Úrnak tetsző módon. Úgy is mondhatnánk, az életükkel játszanak. Ha szabálytalankodunk, mi sem teszünk mást, csak magunkra haragítjuk a Jó Istent, s majd szívjuk a fogunkat, ha azt mondja: „sakk”. Sokszor még ilyenkor sem elég, szinte kiköveteljük a „mattot”, mintha az nagyon hiányozna a mi kis életünkbe.

Simon András grafikája

Ilyenkor szoktuk azt mondani, hogy fortuna elpártolt tőlünk, a sors másként akarta, még a Jó Istent is megajándékozzuk pár díszes jelzővel, esetleg rossz volt a lapjárás, görbe az asztal, csal az ellenfél – határtalan a nyerést áhító szenvedélybeteg ember fantáziája és kreativitása, de érdekes módon ez csak az általa játszott játékban jut érvényre. Ha azt kérdeznénk ettől a számító embertől, hogy ilyenkor merre van a keresztyén mivolta, minket is elküldene melegebb vidékekre. „Minden szabad, de nem minden használ. Minden szabad, de nem minden épít.” (1Kor 10, 23). Pál apostol ezt is írja az első korinthusi levélben: „Ne keresse senki a maga javát, hanem a másét” (10, 24). Erre azt mondhatnánk, de akkor hogy nyerjem meg a játékot, ha mások érdek(m)ét nézem? Elbukom, gyengének tűnök majd, az ellenfeleim kinevetnek... Feladjak mindent azért, hogy Jézus szolgálja legyen?

Szép kérdések ugye? Lássuk be, sokszor nem mondjuk ki ezeket a szavakat, de mi is eszerint élünk. Fontosabb a saját magunkba vetett hitünk. Az, hogy mit mondanak mások rólunk, hogy elég jó helyen állunk-e a ranglistán, mint az, hogy a mi Teremtő és Gondviselő Atyánk mindebben kedvét leli-e. Nem fontos ilyenkor sem Isten, sem ember, csak a saját boldogulásunk, a szenvedélyünk, és az életünket is feltesszük egy hatosra és pár ászra. Ezt nevezzük mi életnek?

A pusztai vándorlások történetét eset elretentő példaként szolgál a Szentírásban, hogy ilyenek ne legyetek emberek! Erre mi válaszként még teszünk rá pár lapáttal, mert az ösztöneink és kapzsiságunk, érdek telenségünk és hitetlenségünk ezt tálcán kínálja életünk minden fordulópontján. „Mindig van választásunk: az egyik választás könnyű, a másik nehezebb. Ez utóbbiak tesznek igazán emberré.” – Ezt az idézetet egy filmben hallottam, de azt hiszem, nagyon igaz. Azt hisszük, hogy Isten Igéjének engedelmessé válunk, pedig Jézus halt meg értünk, és Isten bocsátja meg minden bűnünket, ha azt őszintén megbánjuk. Mi tudnánk ilyen önfeláldozóak lenni? Tudnánk egy hatos pókert eldobni azért, hogy egy emberi életet megmentsük ahelyett, hogy milliókat nyerjünk?

Pál apostol megírta: „Nem ihattok az Úr poharából is, meg az ördög poharából is, nem lehettek részesei az Úr asztalának is, meg az ördög asztalának is. Vagy haragra ingereljük az Urat? Talán erősebbek vagyunk nála?” (1Kor 10, 21-22). Azt is írja: „Ezért szeretteim kerüljétek a bálványimádást! Úgy beszéltek hozzátok, mint értelmes emberekhez: ítéljétek meg magatok, amit mondotok.” (1Kor 10 14-15). Ezek csak részletek, olvassuk el egyben az egész fejezetet és teljesebb képet kapunk (1Kor 10. fejezet). Azonban ezek olyan világos mondatok, szinte már gyerekszínt írja le számunkra, hogy mi az, ami az üdvösség útjára vezet. Játsszanunk kell, mert szükségünk van a játékosra, a vidámságra, a szórakozásra, de csak addig, amíg nem válik a szenvedélyünk, amíg tudunk megálljt parancsolni, amíg nem az életünk forog kockán, hanem csak mindennapi tevékenységeinkből kapcsolódunk ki. Azonban, ha játszani tudunk, mert megtanultunk gyerekkorunkban, tanítsuk meg a jelen generációt is játszani. Nagyon hiányzik az a fajta játék, amit én még tapasztaltam, amit még nagyon ritkán lehet tapasztalni, de már

nem divat, hanem inkább sajnos csak szegény. Leült a család együtt, a barátokkal társasjátékot játszani, majd együtt olvasták a Bibliát, felolvastak egymásnak, elmondtak egy-egy imádságot, nem csak a távirányítót kapkodták ki egymás kezéből.

A Szentírás és a benne foglaltak nem játék, ezek csak a szabályok, mi döntjük el, hogy akarunk-e Isten emberei lenni, az Ő oldalán harcolni, állni a sarat és végül győzni, vagy maradunk Fortuna oldalán, a könnyebb utat választva, csalva az azzal alatt, és szemrebbenés nélkül átvágvá, vagy épp semmibe nézve a másikat. Minél jobban húzzuk az időt a választással, annál nehezebb lesz elkerülni a játékarlangot és visszatérni az Élet színterére. Kétszínűen, pedig nem megy a dolog, döntenünk kell az egyik mellett. A Jó Isten mindig tárt karokkal fogadja azokat, akik a Bibliában foglaltakat megtartva az Ő oldalán szeretnének előre jutni, de mivel nem csak irgalmas, hanem

igazságos is, kemény ítélettel tudja sújtani azokat, akik az ördög bibliáját tartják sorsuk vezérfonalának (1Kor 10, 6-12).

„Emberi erőt meghaladó kísértés még nem ért titeket. Isten pedig hűséges, és nem hagy titeket erőtökön felül kísérteni; sőt a kísértéssel együtt el fogja készíteni a szabadulás útját is, hogy el bírjátok azt viselni.” (1Kor 10, 13). Az Úrnak ezt az ígéretét úgy gondolom, nem szükséges magyarázni. Törekedjünk arra, hogy meglássuk az Úr által kínált utat! Akarjunk szabályosan és az arra kijelölt helyen játszani, akarjunk tisztességes Bíró által ítéltetni és másokat is megtanítva, velük együtt venni az akadályokat, melyek legyőzése az Örök Igazságra vezetnek. Így legyen, testvérem, a Te éltedben is. Az 1Kor 10, 31 - 11, 1. verseivel kívánok áldott hitbeli fejlődést.

Csoma Annamária

BIBLIAOLVASÓ

vezérfonal

1.	Cs.	2Móz 29,29-46		Mt 14,13-21
2.	P.	2Móz 30, 1-16		Mt 14,22-32
3.	Sz.	2Móz 30,17-38		Mt 14,33-36
4.	V.	2Móz 31, 1-11		Mt 15, 1-9
5.	H.	2Móz 31,12-18		Mt 15,10-20
6.	K.	2Móz 32, 1-14		Mt 15,21-28
7.	Sz.	2Móz 32,15-35		Mt 15,29-39
8.	Cs.	2Móz 33, 1-11		Mt 16, 1-4
9.	P.	2Móz 33,12-23		Mt 16, 5-12
10.	Sz.	2Móz 34, 1-9		Mt 16,13-20
11.	V.	2Móz 34,10-28		Mt 16,21-23
12.	H.	2Móz 34,29-35		Mt 16,24-28
13.	K.	2Móz 35, 1-20		Mt 17, 1-8
14.	Sz.	2Móz 35,21-29		Mt 17, 9-13
15.	Cs.	2Móz 35,30-35		Mt 17,14-21
16.	P.	2Móz 36, 1-7		Mt 17,22-27
17.	Sz.	2Móz 36, 8-38		Mt 18, 1-7
18.	V.	2Móz 37, 1-16		Mt 18, 8-14
19.	H.	2Móz 37,17-29		Mt 18,15-20
20.	K.	2Móz 38, 1-20		Mt 18,21-27
21.	Sz.	2Móz 38,21-31		Mt 18,28-35
22.	Cs.	2Móz 39, 1-21		Mt 19, 1-9
23.	P.	2Móz 39,22-43		Mt 19,10-15
24.	Sz.	2Móz 40, 1-15		Mt 19,16-24
25.	V.	2Móz 40,16-33		Mt 19,25-30
26.	H.	2Móz 40,34-38		Mt 20, 1-7
27.	K.	Jóel 1, 1-12		Mt 20, 8-16
28.	Sz.	Jóel 1,13-20		Mt 20,17-19
29.	Cs.	Jóel 2, 1-11		Mt 20,20-28
30.	P.	Jóel 2,12-27		Mt 20,29-34
31.	Sz.	Jóel 3		Mt 21, 1-11

MÁRCIUS

Felhívás

A SZERETNAPTÁR szerkesztősége a 2013-as kiadás gyülekezeti részét színes fényképekkel kívánja megjelentetni. A színes kiadás 1,50 Eurós áremelkedést jelent a naptár olvasói számára. Ennek mérséklése csak úgy lehetséges, ha református vállalkozók, tehetősebb egyháztagok támogatását sikerül biztosítanunk. A támogatók nevét, vállalkozók és vállalkozásuk címét a Szeretnaptárban megjelentetjük, valamint a Református Újságban folyamatosan közöljük. Jelentkezni a csoma@copusnet.net és a csomalaszlo@centrum.sk E-mail címen, valamint a 056 6282560 és a 0908 035 094 telefonszámokon lehet. Kérjük a pontos név és cím, valamint a felajánlott támogatás összegének megjelölését. Hisszük, hogy közös igyekezettel a SZERETNAPTÁR 2013 még gazdagabbá tehető.

Csoma László

A SZLOVÁKIAI MAGYAR REFORMÁTUS LELKÉSZEGYESÜLET

Elnöksége kéri az egyesületi tagokat, hogy a 2012-es tagsági díj - 5 Euró - befizetése az egyházmegyei elnökségi képviselőknél 2012. február 29-ig lehetséges. Az új tagok jelentkezése szintén az egyházmegyei képviselőnél történik.

Pozsonyi és Komáromi

egyházmegye : Rácz Elemér

Barsi egyházmegye: Kis Pál

Gömöri egyházmegye:

Fazekas Ágnes

Abaúj-tornai egyházmegye:

Varga Zoltán

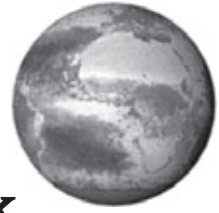
Zempléni egyházmegye:

Spisák István

Ungi egyházmegye: Kraus Viktor

Csoma L., egyesületi elnök

VILÁGOLDAL

Hitről hívóknak

Protestáns zsinatok történelmi találkozója

Az Európai Protestáns Egyházak Közössége (GEKE) első alkalommal hívja össze a tagedyházi zsinatokat a németországi Bad Bollban. A találkozó újból feleleveníti az összprotestáns közös európai zsinat korábbi gondolatát.

Január 20-22 között Dr. Huszár Pál világi elnök és Dr. Balla Péter lelkesítő tag képviselővel zajlik az európai protestáns zsinatok első találkozója. A GEKE szervezésében sorra kerülő konzultáció az 1973-ban alapított szervezet tagedyházainak közösségét és az egyházak döntéshozó testületei közötti konkrét teológiai eszmecsere és társadalmi együttműködést hivatott elmélyíteni a szervezet alapdokumentuma, a Leuenbergi Konkordia szellemében.

Thomas Wipf, a GEKE elnöke meghívójában a szervezet 2006-os budapesti nagygyűlésének határozatára utalva az etikai kérdések közös megvitatására hív, valamint a tagedyházakban folyó teológiai munka, társadalmi és politikai állásfoglalások, valamint az egyházreform tapasztalatának megosztására. Az európai protestáns egyházak közös vonása, hogy legfelsőbb döntéshozó és vezető testületük a zsinat. Éppen ezért a zsinatok közötti aktív eszmecsere formáinak kialakítása fontos eszköz a protestantizmus európai szerepvállalásának megerősítésében – fogalmaz az Elnök. Korábban a Generális Konvent ülése kapcsán a reformatus.hu-nak adott interjújában is utalt Wipf erre. Nyilatkozatában elmondta, „hogyan egész kontinensre kiterjedő közös, protestáns zsinat létrajóttét Európában, a tagedyházak egy része már két évtizede szorgalmazza, ugyanakkor más részük szkeptikus e tekintetben. Ha valóban el akarjuk mélyíteni közösségünket, akkor gondolkodnunk kell az ezt elősegítő közös eszközökről és döntéshozatali formákról.” Wipf megítélése szerint lehetséges olyan keretek kialakítása, amelyek az európai egyházak intenzívebb és elkötelezettebb, akár számon kérhető együttműködését elősegíthetik. Épp ezért a GEKE elnöke hálás számos tagedyháznak, köztük a Magyarországi Református Egyháznak, hogy aktívan részt vesz a GEKE munkájában és ezzel hozzájárul ahhoz, hogy egyházi közösségünk megerősödjön.

A mostani tanácskozás arra is alkalmat ad majd, hogy a szervezet céljairól, aktuális erőfeszítéseiről, a munkacsoportjaiban folyó teológiai munkáról közvetlenül is tájékozathassa a zsinati képviselőket. A GEKE kinyilvánított célja egyben a szeptemberi nagygyűlés témáit ismertetni, különös tekintettel a tagedyházakban zajló jelentős reformfolyamatokra: hitbéli és strukturális megújulásokra. Utóbbi a firenzei nagygyűléshez hasonlóan a Bad Boll-i tanácskozáson is kiemelt téma lesz.

A tanácskozáson felszólal és az eszmecsereben is részt vesz Jerzy Buzek, az Európai Parlament elnöke is.

Huszár Pál főgondnok és Balla Péter rektor az MRE reformtörekvéseiről, a tematikus zsinat eredményeiről is beszámolnak a tanácskozáson. Útjuk során hazánk stuttgarteri kulturális intézetében is látogatást tesznek és részt vesznek az intézet által szervezett rendkívüli programon, amelynek keretében fogadja őket a Tübingeni teológiai fakultás dékánja.

reformatus.hu, Külügyi Iroda

Isten Igéje ma is szól az övéihez

„Isten Igéje mindig és mindenütt keresi az embert. Ma is megszólítja az övéit és az Ő egyházát – a mi dolgunk, hogy meghalljuk szavát és válaszoljunk rá.” Nikolaus Schneider, a Rajnai Protestáns Egyház elnöke éves beszámolójában, melyet a Bad Neuenahrban tanácskozó zsinati testület előtt tartott 2012. január 9-én délelőtt, Isten Igéjének fontosságát hangsúlyozta életünkben és az emberi együttélésben.

Mint mondta, a lényeg, hogy az egyház ne veszítse el az Isten Igéjére hallgatás képességét, és az Ige tükrében vizsgálja meg magát. „Fontos, hogy Isten igéjével ne éljünk vissza, magunknak isteni tekintélyt tulajdonítva, hogy azáltal saját érdekeinket, álláspontunkat és hatalmi törekvéseinket érvényesítsük.” Az egyháznak nem szabad megelégednie azzal, hogy korrekt módon megőrzi a hagyomány által rámaradt Igét, hanem igehirdetési gyakorlatában az élő Igéhez való kapcsolatából kell merítenie.

Isten a zenén keresztül is szól

„Isten ma is szól – a zenén keresztül is” – jelentette ki Nikolaus Schneider a Reformáció és zene évének kezdetén, melyet a Rajnai Egyház is megünnepel. „Azt remélem, hogy az egyházzene új utakat nyit meg a hit felé sok ember számára.” Rajnai testvéreink ebben az évben tervezik a gyülekezeti éneklés elevezen tartását és megújítását csakúgy, mint az ötszáz éves egyházzenei kincs megszólaltatását és az egyházzenei munka megerősítését mind gyülekezeti, mind egyházmegyei szinten.

Az Ige alázatra tanít

„Isten Igéje útmutatást ad, hogyan szólaljunk meg és hogyan cselekedjünk társadalompolitikai kérdésekben” – szögezte le a hatvannégy éves teológus a zsinati atyák előtt. „Az Isten Igéjére figyelő ember semmilyen körülmények között nem fog abszolutizálni vagy bálványozni embereket, eszméket, pártokat és rendszereket. Isten Igéje alázatra és annak felismerésére tanít, hogy mi emberek nem vagyunk élet-halál urai, sem abszolút mércék. Az igazi mérce felülről adatott nekünk. Ellenben minden emberi dolog tökéletlen és korlátos. Mi emberként itt a földön nem tudjuk betölteni Isten országát, de abban bízhatunk, hogy Isten ma is szól! Krisztus követőiként megtapasztalhatjuk, hogy Isten országa már itt és most felsejlik az ember számára.”

Gazdasági rendből gazdasági rendtelenség lett

Schneider egyértelmű kritikát fogalmazott meg a pénzpiacokkal és a globális gazdálkodással szemben. „Ezek az idők megtanítanak arra, hogy a gazdasági rend gazdasági rendtelenséggé is változhat.” Mint mondta, a mögöttünk álló hónapok világossá tették, hogy az elmúlt évtizedek adósságpolitikája nem folytatható tovább. „A válság költségeit nem terhelhetjük rá kizárólag a következő generációkra, és az

igazságosság jegyében az erősebbeknek nagyobb terheket kell viselniük. Gazdagságból van épp elég – Németországban, Európában és világszerte.”

Emellett a politika elsőbbségét érvényesíteni kell a pénzüccokkal szemben. „Összehangolt világméretű cselekvésre van szükség, melyhez Európa fontos kezdeményezésekkel járulhat hozzá. A legutóbbi brüsszeli csúcsértekezlet eredményei reményre adnak okot. Már csak gyorsan és határozottan végre kellene hajtani a határozatokat. Köszönettel tartozunk minden politikusnak, aki erejéhez mérten ezen fáradozik” – mondta a prézesz

A gazdasági kérdések ügyében az elnök nyíltan önkritikát gyakorolt: a Rajnai Egyház egyik gazdasági társasága tevékenységének folytatása közben szem elől tévesztette a helyes mértéket és célt, s ezzel jelentős pénzüsszegeket veszített. Schneider keserűen vonta le a tanulságot, hogy „még az egyházi cégek sem mindig tesznek eleget annak, amit Isten Igéje az igazságos gazdálkodásról mond. Ez hitelteleníti az egyház társadalmi fellépését is az »életpárti gazdálkodás« érdekében.”

ekir.de / Külügyi Iroda / Schmidt Zsuzsanna

„Nem csak kenyérrel él az ember...”

- újévi koncert Iskében

Hálaadással állunk meg az Úr előtt, hogy immár másodszor adhattunk otthont újévi koncertnek. Ebben az évben erre az alkalomra január 8- a délutánján került sor. Igét hirdetett Gecse Attila Miskolc- Csabai kapui lelkész és kórházlelkész: „Nem csak kenyérrel él az ember, hanem minden ígével, a mely Istennek szájából származik.” (Mt. 4,4) alapján, majd a Jerikó rézfúvós együttes koncertjét hallgathattuk meg. Először, amikor belefújtak hangszereikbe, melegítették hangszereiket, rettenetesen hangosnak tűnt, mondhatnám azt is, hogy szinte beleremegett a templom, de ez csak az első pillanatban tűnt így. A zene hangja, a gyönyörű ritmus annyira magával ragadott, hogy hamar elment az idő. Sőt, nem csak hallgattunk, de énekeltünk is zsoltárt dicséreteket. Először egy kicsit félve, majd egyre bátrabban, határozottabban. Köszönjük a Jerikó együttes tagjainak, akik Miskolcra érkeztek közénk- Kis Zsolt kürt, Barna Dániel tuba, Nagy Ákos és Gecse Attila trombita- megszépítették vasárnap délutánunkat és köszönjük minden környékről érkező testvéreinknek is, akik megtiszteltek jelenlétükkel, és együtt tölthettük ezeket a téli délutáni órákat, együtt dicsőíthettük az Urat.

Fülöp Angéla

2012/01/08

Adventi családi nap

„Nagy az Úr és igen dicséretes, és az Ő nagysága megfoghatatlan. Nemzedék nemzedéknek dicséri műveidet, s jelentgeti a te hatalmasságodat.” (Zsoltárok 145, 3, 4)

2011. december 3-án közös adventi elcsendesedésre gyűltek össze gyülekezetünk tagjai – felnőttek, gyerekek, hogy együtt, közösen dicsőítse az Úr Jézusért.

A parókia gyülekezeti termében Búza Zsolt lelképásztor és Bodnár Aranka segédlelkész és presbíter asszonytestvéreink nagy szeretettel üdvözölték a családokat, s bevezetésképpen egy szép karácsonyi éneket gyakoroltak be, az Isten az Isten szeretetéről szólott: „A szeretet képes arra...” Majd a szentírásból felidéztek az Úr Jézus születésének történetét a Lukács evangéliumának 2. részének 6, 7 versei alapján.

A Szent családnak nem volt helye az emberek között, de tudjuk, hogy Isten szeretetében és gondviselésében minden családnak van helye. Az Úr gondoskodik a mi családjainkról is, s őrzi otthonaikat. A tea – és kávészünet után csoportokra osztottuk a családokat, ahol az apukák és anyukák az eszményi családokról beszélgettek. Le kellett rajzolniuk saját családjukat, az ő szerepüket a családban értékelniük kellett. Könnyezve – mosolyogva fogadták a legérdekesebb és legésszerűbb együttélési formákat.

Ezután játékos foglalkozásokra került sor : puzzle, labdajátékok, rajzolás stb.

A közös ebéd után Zagiba Tamás a „Mátyás király”, „A cigány és az ördög” című palóc népmesével szórakoztatta a családokat. A családi nap méltó befejezése a családokért való közös ima és a mikulási ajándékok kiosztása volt.

Istennek legyen hála az Ő nagy szeretetéért és áldozataért!

Soli deo gloria!

Testvéri szeretettel:

Mixtaj Johanna

A nyitrai református templom rövid története

A nyitrai református gyülekezet megalakulásától kezdve buzgón munkálkodott azon, hogy méltó helyen dícsérhesse az Urat. Többszöri nekifutásra, az Úr akaratából 1910-ben következett el a megfelelő idő arra, hogy a gyülekezet eme régen dédelgetett álma valóra váljon. Akkor vásárolták meg azt a bizonyos telket, amely abban az időben a Nyitra folyó partjáig ért, és amelyen állt már egy régi magtárépület. A telek folyóparti részén szándékoztak felépíteni a templomot, a meglévő épületet pedig lelkészlakká és protestáns iskolává szerették volna átalakítani. A templom alapkövét 1910 januárjában rakták le, és még ugyanazon év decemberében el is készült az Úr hajléka. Meglepő tény, hogyan lehetett egy ekkora építményt ilyen rövid idő alatt felépíteni. A meglepetés sokszorozódik, amikor a gyülekezet történeti iratai között azt olvashatjuk, hogy mielőtt még a templom építése befejeződött volna, 1910 szeptemberében megnyitotta kapuit a már említett protestáns elemi iskola is 35 tanulóval. Ez az áldozatos munka nem jöhetett volna létre az akkori egyetemeres református egyház adománya nélkül, amely a telekvásárlás, a parókia átépítési és a templom építési munkálataihoz szükséges összeg közel felét adományozta a gyülekezetnek. A másik felének egy részét banki kölcsönként vette fel a gyülekezet. A megmaradó részt a református és evangélikus hívek adták össze. Így épülhetett meg és 1911. március 12-én így szenteltethetett fel az ökumenikus templom a két protestáns történelmi egyház számára.

A csodaszép kezdetek sajnos nem tartottak sokáig, hiszen az első világháború nagyon megtépázta a nyitrai református gyülekezet életét. Az első nagy veszteség már 1915-ben bekövetkezett, amikor bezárni kényszerültek a protestáns iskolát. A háborút követően a városban 12 református lélek maradt – ezek közül pedig csupán ketten jártak templomba. A templom építésekor a szomszédos banktól felvett kölcsönt nem tudták törleszteni, ezért először a bank szerette volna megkaparintani a telket és az épületet. A gyülekezet ezt

elkerülendő eladta még egyetlen meglévő harangját a nagysallói református gyülekezetnek, így sikerült kifizetni a banki hitelt. A megmaradt aprócska nyájnak azonban túlságosan nagynek bizonyult a templom, ezért a presbitérium úgy határozott, hogy eladja azt, viszont csak egyházi célokra. A testvér evangélikus gyülekezet szerette volna megvenni a templomot, de sohasem tudta előteremteni a megvételhez szükséges összeget. Sedivy László lelkész következő terve az volt, hogy szed-

jék szét a templomot és építsék fel azt újra Érsekújvárott az ott alakult református gyülekezet templomaként. Ezek a komoly tusakodások a templom jövőjét illetően több évig tartottak és húzódtak egészen addig, míg a harmincas évek elején újra kb. 80 adófizető reformátust tartanak nyilván a gyülekezetben, akik megmentették a templomot, sőt 1933-ban újra három harangot öntettek, amelyek a mai napig hivogatják a híveket az Úr házába.

A templom és a gyülekezet élete néhány évre konszolidálódott, de meg nem nyugodhatott, hiszen nemsokára egy második nagy világegés vette kezdetét. A gyülekezet és annak lelkésze bátran helyállt azokban a nehéz időkben is. Sedivy László – vállalva a veszélyeket – 769 zsidót kereszttel meg,

és próbálta őket megmenteni a szinte biztos haláltól. A lelkipásztort zsidómentő munkájáért a Hlinka gárdisták az ilavai, majd a lipótvári börtönbe vitték, ahonnan nagyon rossz egészségi állapotban szabadult. A nehéz, börtönben eltöltött időszak következményeként 1944. június 16-án visszaadta lelkét teremtő és megváltó Urának.

A második világháborút követően hét lelkészszűk esztendő következett a gyülekezetben. Innen-onnan valaki beszolgált hosszabb-rövidebb ideig, de egy új, helyben lakó lelkészre még várni kellett. A gyülekezet lelki élete azonban ezekben a nehéz időkben sem maradt táplálék nélkül. Ha nem jött lelkész, akkor a gondnok presbitertársaival együtt tartott bibliaórát istentisztelet helyett. A gyermekek hitbéli tanítását egyik gyülekezeti tag, Matyó Irma vállalta magára. Ez a kép mutatja azt, hogy a Mindenható rögös úton bár, de vezette nyitrai nyáját egészen addig, amíg az új lelkészt nem kapott Berecz István személyében. Őt 1951-ben helyezték Nyitrra. A gyülekezet három évvel később, 1954. június 4-i presbiteri gyűlésén meghívta a nyitrai gyülekezet második lelkipásztorává. Az ő vezetése mellett lehetett elvégezni a templomon 1955 és '56-ban egy nagyobb tatarozást. A rend kedvéért meg kell említenünk, hogy ebben a munkában óriási részt vállaltak ágostai evangélikus tesvéreink, akik gyülekezete akkor már nagyobb és erősebb volt.

A következő nagyobb felújítási munkálatok mintegy tíz évvel ezelőtt kezdődtek. Elsőként a sérült templomtorony kapott új kupolát, és ugyancsak sikerült kicserélni a főhajó tetőszerkezetét. Mivel a templom eredetileg a folyópartra épült, amely talajszerkezete elég laza jellegű, a torony – nagy súlya miatt – dőlni kezdett. Ezt megfeszített acélhuzalokkal sikerült korrigálni és egyelőre megállítani. Az elmúlt két évben a városi önkormányzat hathatós támogatása mellett a templom külső és belső festésére került sor, hogy méltó külsővel ajándékozzuk meg az Úr hajlékát százéves jubileuma alkalmából.

Ficzere Tamás

„Én élek és ti is élni fogtok!” (Jn 14,19)

Kedves nyugdíjas szolgatársam, Dr. Sándor Károly Szeret-naptárban megjelent, a sárói református gyülekezet múltját bemutató írása nagyszerű alapot vetett ahhoz, hogy ez év kezdetén a sárói református gyülekezet jelenéről-jövőjéről írhas-sak néhány gondolatot. A beszámolómban fejlécében olvasha-tó jézusi Ige nem „véletlen mű-ve”, hanem erőteljes bizonyosság a sárói reformátusok életében. Ez

a kis, garammenti gyülekezet mely sok nehézség közt éli minden napjait, folyamatosan szembesülve a romakérdéssel és az asszi-miláció térhódításával, az elmúlt eszten-dőben többször is megtapasztalhatta, hogy terve van még vele az Úristennek.

A sárói református templom a főút mellett áll, így az áthaladó ember könnyen meg-találhatja. Kissé megrongálódott, felújításra váró tornya, mely utólag épült a templom-testhez, büszkén mutat az ég felé. A boltíves

megeleveníteni a megszáradt csontokat? A sárói gyülekezet az utóbbi mellett döntött, és ebben két nagy segítsége volt, mely szintén múltjába mutat vissza: Szódói Balog András gályarab lelkész volt valaha Sáró református népének a pásztorja. S ki ilyen örökséggel bír, felelősséggel viseltetik a jövőre iránt is! A másik segítsége kicsit közelebbi múltjában van: Papp József ébredéses lelkületű lelkipásztor és felesége bizonyossága és öröksége, mely mélyen a lelkekbe ivódott.

lékezve háborúban elesett és kitelepített gyülekezeti tagja-inkra. Felemelő, megható isten-tisztelet volt, melyen szolgált Somogyi László lelkipásztoron kívül Dr. Sándor Károly, a gyülekezet nyugdíjas lelkésze, valamint színesítette együttlé-tünket a zselízi Schubert kórus. Emlékezetes marad az isten-tisztelet után megrendezett gaz-dag szeretetvendégség is, melyet a sárói gyülekezet tagjai a

Presbitérium vezetésével készítették, s melyet ezúton is szeretnék megköszönni.

Augusztus végén egy napot töltött a Sárói templomban és környékén a zselízi szer-vezésű Narnia Napközi és Gyülekezeti tábor ifjúsága és kísérei, kikhez sárói fiatalok is csatlakoztak – több, mint 50 gyermek és még jó néhány felnőtt vett részt ezen a napon! Célunk kicsit az is volt, hogy „demonstráljuk” Sáró lakossága előtt: nem haltak még ki a magyar reformátusok a falu templomából! A nagy meleg ellenére nagyon jól éreztük magunkat, a sárói gyülekezet tagjai pedig finom étkekkel tették napunkat emlékezetesebbé. Gyülekezetünk néhány tagja a zselízi táborzáró istentiszteleten is részt vett, ahol gyermekeink kézzrátételes áldásban részesültek.

Októberben ökumenikus hálaadási isten-tiszteleten voltunk együtt a falu katolikus templomában, majd a művelődési köz-pontban, kétnyelvű, áldott együttléten és szeretetvendégségen. Sáróban nagyon jó a kapcsolat a 3 jelenlévő egyház között, igyekszünk minden évben közös isten-tiszteleten együtt imádkozni, egymást erősíteni. Különlegesség, hogy kis gyüle-kezeti énekarunk is „ökumenikus”.

Karácsony délutánján a helyi roma fiatalok adtak megható műsort templo-munkban, Baluska-Garamvölgyi Szilvia

templomfalak, ősi úrasztali edények, mives orgona a gyülekezet dicső múltjáról be-szélnek. Sajnos, a templomból mára lassan elfognak a reformátusok. Testvéreink nagy hányadát kitelepítették, sokan elköltöztek, jelenlegi gyülekezetünk nagy része időskorú. Kb. 15 főből áll a gyülekezet „magja”, akik rendszeres templomba járás mellett példás gondot is viselnek az Isten Házára. 2011-ben egyházközségünk teljes létszáma 83 fő volt. Évente 5-6 temetés ritkít bennünket, és bizony, le kell ezt írni, minden előítélet nél-kül: fehér bőrű gyermek szinte nem születik a faluban...

Milyen jövő előtt állhat egy ilyen kis magyar közösség? – tehetnénk fel az őszinte kérdést. Rendezkedjünk be múltidézésre, lassú túlélésre, vegetálásra? Vagy inkább dacolva mindazzal, ami szemünk előtt zajlik, vegyük a bátorságot Istentől, aki ma is képes

Az elmúlt esztendőben 4 kiemelkedő, nagyon áldott alkalmat szentelhetünk Istennek. Májusban a Czeglédy Péter Napok keretében a megtelt templomban hálaadó istentiszteleten két márványtáblát állítottunk, Tóth Gyula kőfaragó mester jóvoltából, em-

tanárnő vezetésével, melyre sokáig szeretettel fogunk emlékezni. Reménykedünk, hogy mi hamarabb újra jönnek közénk, hiszen valljuk: a roma fiataloknak is egyetlen út a megtérés, Krisztus megismerése. A Presbitérium tagjai ajándékkal és süteményekkel kedveskedtek az istentisztelet résztvevőinek.

A különleges alkalmakon kívül természetesen rendszerben megtartjuk istentiszteleteinket. A látogatásban is van segítségem: gyülekezetünk pénztárosa, Lőrincz Irma testvérünk jön velem fáradhatatlanul, ahova szükség van. Az idősek otthonában rendszeresen tartunk Benadik Adrián szolgálatsámmal együtt lelki alkalmakat. Szeretném, ha a jövőben a roma többségű óvodában és iskolában is lenne állandó református jelenlét. Amennyiben erőm engedi, örömmel szolgálok a roma fiatalok között is.

A 2011. esztendő a sárói gyülekezet életében még egy nagy változást hozott. Évek óta nagy gondot jelentett patinás parókiaépületünk egyre romló állapota. Az állapot felmérés után tervrajzok készültek

Molnár Tibor mérnök úr támogatásával, majd Magyarországra benyújtott pályázatunkat sikerrel bírálták el, és Szászfalvi László Államtitkár Úr hathatós közbenjárására parókiánk 4.000 000 forintot nyert, mely 2012 első felében érkezik meg. Ebből az összegből parókiánk tetőzetét újítjuk fel, és reménykedünk a további segítségben, hiszen szándékunk, hogy parókiánk József Ház -ként a Kárpát-medencei reformátusságot szolgálja, s nevével (József: az Úr megsokasít) is biznyságot tegyen arról, hogy magyar reformátusként nem sok jövőnk van Sáróban, képes Isten új életet, új erőt adni.

Cikkem végén egy kedves idős gyülekezeti tagunk, Gobodi Gizella versével szeretnék sok áldást kívánni az Olvasóknak az Új esztendőre:

SZEGÉNY ASSZONY KÖNYVE

Egy szegény nő – Isten áldja –
Nincs a földön egy barátja...
Agg szegény és gyámoltalan
Ül magán a csendes lakban...

Dolga nincs. Hogy volna dolga!
Kis ebédhez nem kell szolgálja...
Az ebédnél nincs vendége,
Csak a múlt idők emléke.

Félig étel – félig bánat:
Mindkettőbe belefárad.
Gyermekei szétfutottak
Napkeletről napnyugatra
A szegény nő elhagyatva
Úgy maradt, mint a szedett fa...

Gyásza nincsen: gyásza rég volt,
Még midőn jó férje megholt.

De ruhája mégis gyászol
Szíve fél a boldogságtól.

Most ott ül az asztal mellett
Imakönyvében keresget...
Könyvét hívják rózsáskertnek,
melybe szent rózsák teremnek!

Most pedig szegény jó Sári néni lép
be...

„- Hát mi jót hoz, Sári néni?”
„- Istenem, bár tudnék hozni!
Oly nehéz most a szegénynek,
Tán jobb volna, ha nem élne...

Imádságos könyvet kérnek
Hiszen egy most oly jól esnek!
Már, ha szűken él kenyérrrel
Éljen Isten Igéjével,

így legalább árva lelkünk
az imádság tartja bennünk...
Itt tudom, van heverőbe':
adjon az Isten nevébe'!"

„- Jó asszonyom” – felelt az özvegy
„könyvem nincs több, csak ez az egy!
De ha már úgy megkívánta,
S ettől függ a boldogsága,

Vegye felét jó névvel!
Én beérem már a felével!"

S fele ide-fele oda:
könyvét kétfelé osztotta!
Most a két jó öregasszony,
hogy semmi jót ne mulasszon,

fél könyvből, de nem fél szívvel
imádkoznak este-reggel...
S mert van Isten mennyországba':
Nem imádkoznak hiába!

Révészné Bellai Csilla, lelkipásztor

Gömörhorkai evangelizációs napok

Az idei adventi evangelizációs alkalmakat Gömörhorkán tartottuk 2011. december 8 - 10-e között, ahová autóbusszal szállította a rozsnói, jólézi, berzétei, kőrösi, szalóci, vígtelkei és pelsőci gyülekezeti tagokat. Mindhárom este Taracközi Ferenc beregszászi lelkipásztor hirdette az Igét.

Az első este, 8-án a Jeremiás 1, 4, 5 versei alapján az elhívás és kiválasztás fontosságát magyarázta a ma embere számára. Isten szólít ma is, mert ismer minket, s behelyezi életünket az Ő terveibe, kijelentéseire, melyek alapján mennyei állampolgárságot kapunk tőle. Már az anyaméhtől kezdve elkülönítette az övét, prófétává, az Ő szavának hordozójává rendelte. A második este, dec. 9-én a lelkipásztor az élet és halál között való választásról szólt, tolmácsolva az Úr szavát, melyet Izráel fiaihoz intézet. Nekünk a Szeplőtelen Bárány vére árán lehet életünk, amint az 1 Péter 18, 19 verseiben van megírva. Isten nem arra tekint, hogy milyenek voltunk atyáinktól örökölt hiábavaló életünkben, hanem arra, hogy Ő

mivé tehet minket a Bárány vére által, örök életet adott a Krisztusban. Ő kér, de nem erőszakol, hogy válasszuk az életet. A harmadik este, dec. 10-én az Isten szentségéről, az Ézsaiás 6. részének 3-9. versei alapján szólt hozzánk az Ige. Isten szentsége előtt a mennyei lények sem állhatnak, én mégis megállhatok, mert Ő hisz bennem, Ő a szent Isten azért hisz bennem, mert tudja, hogy mívé lehetek Ő általa. Ő szeret engem, mindent tud rólam, megbocsátja bűneimet, egyszülött Fiát adta értem. Én, a bűnös ember beleremegek ebbe, hogy így megtisztulva Ézsaiás meghallotta, amikor Isten szólt hozzá és megtisztította őt. Ha én is megtisztultam, akkor én is meghallom Isten szavát, hogy válasszam az életet! Ő kész arra, hogy kezébe vegye az életet! Ő kész arra, hogy kezébe vegye az életemet, s engemet is elküldjön, hogy vigyem el a jó hírt, az Ő Fiának a szabadítását.

Az első este a gömörhorkai női kórus szolgált biznyságtétellel majd a gömöri lelkész kórus, végezetül a

beregszász fiatalok Hajnalcillag dicsőítő zenekara.

Majd a Sámuel alapítvány igazgatója, Sipos Géza mutatta be a Kárpátalján működő két családtípusú gyermekotthont.

Az alkalmak méltó befejezéseképpen a rendező lelkipásztorok. Szaszák Malvína, Mudi Henrietta Judit, Búza Zsolt, André János és az igehirdető Taracközi Ferenc közös gyertyagyújtással adtak hálát Istennek az Ő egyszülött Fiáért, a mi Megváltónkért és Szabadítónkért.

Mi is mindnyájan, akik részt vehettünk ezeken az alkalmakon, hálásan köszönjük Mennyei atyánknak, hogy ennyire szeret bennünket. Köszönjük a rendező lelkipásztoroknak, hogy ezt lehetővé tették számunkra.

„Egyedül Istené a dicsőség!”

Mixtaj Johanna

Megható köszöntés – szép ünneplés

Ahhoz, hogy valami jól működjön akár az egyén, akár egy közösség életében fontos, hogy legyen egy szeretetből fakadó mozgatóerő.

Ilyen buzgósgós mozgatóerő a Szürnyegi gyülekezet életének

menetében Tusai Viktor gondnokunk, aki karácsonykor töltötte be életének 60. esztendejét. Ebből az alkalomból a gyülekezet vezetősége a község képviselőivel karöltve meglepetést készített számára, ami sikerült is. A Szentestei istentisztelet keretében először Kozár Péter beszolgáló lelkész, utána Demes Tibor ny. lelkész, majd Kalán Viktor polgármester köszöntötte, átadva a virágot és az ajándékot. Jókívánásai mellett méltatták szeretetből fakadó buzgósgós tevékenységét, melyet gyülekezetünkért végez, hogy minden szép rendben menjen, sokszor nem kímélve saját egészségét sem Elhangzott, hogy a karácsonyi ajándékozásban, benne van Isten szeretetének a melege. A karácsonyi Szentestét megelőző napon 60 évvel ezelőtt az ünnepelt megboldogult szülei is ilyen drága ajándékot kaptak személyében, hisz támasza volt idős szüleinek és mindazoknak, akik szívéhez és életéhez közel állnak. Élete során átélt válságos napokat és nehéz éjszakákat is, amikor veszélybe került az élet, de hálával mondhatja: Mindeddig megsegített az Úr! Kihangsúlyozva azt is, milyen áldást jelent számára felesége Piroska, aki nemcsak hűséges társa az életben, de megbízható és odaadó segítőtársa munkájában is.

A köszöntések elhangzása közben a presbiterek az Úr asztala körül álltak, egy-egy kézfogással és meleg szavakkal fejezték ki hálájukat az ünnepeltnek.

Isten legyen mindnyájunkkal, hogy kicsi gyülekezetünk gyarapodjon

testiekben és lelkiekben. Áldja meg munkánkat, jóra való igyekezetünket, adjon erőt, egészséget, tartson meg maga mellett, hogy annál, amit eddig tettünk az legyen több, amit még tenni fogunk.

Ezt a meghitt köszöntést néhány nappal később követte egy jó hangulatú baráti összejövetel a fehér asztal mellett a rokonság, a

presbiterek és községünk képviselőinek részvételével.

„És legyen az Úrnak a mi Istenünknek jókedve mi rajtunk!”

Demes Tiborné, Szürnyeg

Gondolatok...

Testvéreidet akkor érted meg igazán, ha őket felülről, a kegyelem ormáról nézed.

Nem a veszély nagysága visz bukásra, hanem az éberség hiánya.

A szív nyugtalanságát csak az Istenben való elcsendesedés gyógyíthatja.

Isten az ember nem csak - néha napját, - hanem - minden napját - akarja megáldani.

Az élet könyv. A balgató felületesen lapoz benne, a bölcs gondosan olvasgatja, mert tudja, hogy csak egyszer olvashatja el.

Beküldte Erdélyi Zoltán

Tizenöt éves a Rozsnyói Református Alapiskola

Az iskola idén tizenötödik tanévét kezdte meg. Kovács Attila igazgatót az intézményről, sikereikről, programjaikról kérdezte a Felvidék.ma hírportál.

Hogyan alakult az iskola?

Az iskolaalapító presbitérium úgy döntött, hogy olyan iskolát alapít, amelynek a diákjait a Biblia zsinórmértéke szerint fogja nevelni, olyan diákokat szeretne kiművelni, akik a magyar kultúrát megőrzik, megbecsülik, illetve tudományokban, művészetekben elmélyedve megismerik múltunkat, s reményeink szerint meg is maradnak itt Rozsnyón.

Teljes szervezetségű református alapiskoláról van szó. Hány diák látogatja?

Jelen pillanatban 167 diákunk van, alsó tagozaton négy osztályt tudunk nyitni, felső tagozaton többen vagyunk. Sajnos elér bennünket is a demográfiai görbe. Nagy öröm számomra, hogy a kilencedik évfolyamban 35 tanulónk van, akik ebben az iskolaévben elballagnak.

Hogyan épül fel az Önök református iskolájában egy tanítási nap?

Ahogy említettem, mi szeretnénk, ha a diákjaink a Biblia zsinórmértéke szerint élnének, ezeket az ismereteket elsajátítanák. Reggel áhítattal kezdünk. Háromnegyed nyolckor a pedagógusok számára közös áhítatot tartunk, majd aztán az első óra elején öt percben Biblia-olvasással és szintén áhítattal, imádsággal kezdődik a diákjaink napja. Református iskola lévén kötelező a hittan, minden diákunk, katolikusok, reformátusok, evangélikusok a maguk felekezete szerint tartanak heti egy hittanórát. Aztán a nap ugyanígy közös áhítattal zárul.

Milyen szakkörökre lehet Önöknél jelentkezni?

Szakköreink rendkívül változatosak. Az alsó tagozaton elindítottuk az angol szakkört a kicsiknek, ami heti egy órában működik. Van kézműves-, furulya-, népi gyermekjátékok szakkör az alsó tagozaton. A felső tagozatunkon nagy büszkeségünk a néptáncsoportunk, amelyik Ulicsky Ibolya igazgatóhelyettes vezetésével működik. Ezenkívül van iskolai zenekarunk, amelyet Nyéki Miklós tiszteletes úr vezet. Működik angol-, német-, kézműves szakkörünk is.

Az iskola diákjai milyen versenyekbe kapcsolódnak be?

Igyekszünk a tehetséges tanulókat bekapcsolni mindennemű versenybe. Ez a tehetséggondozásnak az egyik színtere. Ebben az

iskolai évben a Biborpiros szép rózsza népzenei vetélkedőn szerepeltek a tanítványaink, és bronzsávos minősítéssel tértek haza Dunaszerdahelyről. Sportversenyekbe is bekapcsolódunk. Annak ellenére, hogy az iskolánk még tornateremmel nem rendelkezik, tájfutó versenyről járási ezüstérmesként tudunk

hazatérni. Előttünk állnak a következő félévben a matematikai versenyek, az anyanyelvi vetélkedők, a szavalóversenyek. Ezek mind olyan megmérettetések, ahol a tanulónk bizony országos első helyezéssel térnek haza. Ezekon kívül szoktunk járni Magyarországra, Egerbe, Kazincbarcikára, ahonnan szintén díjazottként jönnek haza diákjaink.

Mely iskolákkal ápolnak testvérkapcsolatokat?

Kiemelt testvériskolánk a miskolc-diósgyőri, illetve a ceglédi református általános iskola, melyekkel aktív kapcsolatot tartunk fenn, ahogyan a hollandiai testvériskolánkkal is. Kapcsolatban vagyunk a váci többcélú oktatási intézménnyel, a Cházár András Általános Iskolával. Tudni kell, hogy Cházár András itt Rozsnyóhoz közel, Jólészen született, s ő alapította ezt a váci iskolát.

Részt vesznek-e nemzetközi projektekben?

Igen. Próbáltunk már bekapcsolódni a Comenius Programba is, de sajnos ott nem jártunk sikerrel. Azonban 2011 őszén bonyolítottuk a Visegrádi Négyek nevű találkozót a cseh, lengyel és magyarországi testvériskoláinkkal. A projekt neve "Híd a szomszédos népek történelmének és kultúrájának megismeréséhez" volt. A mi tanulónk a miskolc-diósgyőri gyerekekkel közösen töltöttek el egy hetet a külföldi iskolákban, ahogyan mi is fogadtuk a lengyel és cseh diákokat.

forrás: felvidek.ma

BIZONYSÁGTÉTEL

Kedves Testvéreim, református keresztyének !

Annak öröme írom ezt a biznyságtételt, hogy annyi gyermek konfirmált a gyülekezetünkben, mint mi voltunk 1944-ben. És hogy áldás volt számomra, hogy sok alkalommal biznyságtétellel köszönhettem 14 éven keresztül a konfirmáló gyerekeket, mint presbiter és nőszövetségi elnöknő. 1988-tól 2003-ig. Hetvenéves voltam mikor utoljára köszöntöttem Őket. Ez az öröm tovább folytatódik nőszövetségen belül utódaim szolgálata által. Az is nagy áldás volt, hogy megoperált szemekkel a horgolt zsebkendőket egy-egy Igével ellátni a mostani konfirmáló gyerekek számára, amit utódom a Nőszövetség elnöknője adott át.

Kedves gyerekek, drága testvéreim!

Míg készültem e szép napra a zsebkendőáldása foglalkoztatta gondolataimat. Hogy szép szavakkal le ne takarjam az Ige fényét, amelyet fogadásteletekre készítettünk. Fohászra nyílt ajkam és szívem: **Uram, ne én**

készüljek, Te készíts engem, hogy szent oltárodra vihessem ma is életem égő áldozatul.

Hogy e szavak tanulságul szolgáljanak Tinectek, el kell mondanom Isten elémbé hozta hét évtized örömét és bánatát. Több éves missziós munka gyümölcsének tanulságát. Ebből kellett összerakni szavaimat és meglátni önmagam. Csak könnyes szemmel nézhetem vissza ötvenhat év után saját fogadástelelemre, hogy mennyi bánatot okoztunk a mi menyei Atyánknak elégedetlenségünkkel. De az öröm forrása is megnyílt előttem, hogy még ezek után is szól hozzánk az Úr Jézus szavaival, mint a jó apa engedetlen gyermekéhez. Hordja gyermekein keresztül világosságát, hogy ne tévedjünk el.

Egy prédikátor egyszer mondta:

Az értelem a fényhez a hit viszont a naphoz hasonlítható. Nekünk hitvalló keresztyéneknek szükségünk van mindkettőre. Ámen

őzv. Tóth Józsefné, Szádalmás

KERESZTYÉNEK TÚZVONALBAN

A 2011. ÉV FEKETE-VÖRÖS CSÚCS-TÖRTÉNETEI

Írta: Dr. Békefy Lajos -befejezés az előző számból-

Egyiptom: arab tavasz – kopt tél kollektív büntetéssel?

A 2011-es esztendő a legnagyobb egyiptomi és közel-keleti egyház, az Alexandriai Kopt Ortodox Egyház számára feketebetűs napok és események sorát hozta. Január 1-én Alexandriában a Szent Márk és Péter pápa, vagy más néven a Két szent temploma előtt autóba rejtett bomba robbant fel, s megölt 21 keresztyént, 79-et súlyosan megsebesített. Néhány perccel az újévi istentiszteletet követően történt a drámai esemény. Később nyilvánosságra került, hogy a korábbi korrupst belügyminiszter állt az akció mögött.

Az a politikai káosz, ami Hoszni Mubarak korábbi elnök február 11-i lemondását követte, kedvező feltételeket teremtett a keresztyén templomok és hívők elleni támadásokhoz. Március 4-ről 5-re virradóan Sole-ban felgyújtották muszlimok a kopt templomot, mondván, így bosszulják meg azt, hogy egy muszlim nő beleszeretett egy keresztyén férfiba. A közelben tartózkodó kopt pap is megsérült, miközben egy imám, aki pont akkor ott tartózkodott, ezt kiabálta: „Öljétek meg az összes keresztyént!”. A megfélemlítés ellen ezt követően kopt keresztyének tiltakozó felvonulást tartottak Kairóban, s a legforgalmasabb utcák közlekedését bénították meg.

Április 18-án meghalt két muszlim tisztázatlan körülmények között, mire a fővárostól 260 km-re délre, Abu Qurqas El Balad faluban szélsőségesek megölték egy koptot, egy idős nőt pedig második emeleti lakásának erkélyéről kidobtak. Koptok lakásait, üzleteit, tereit és állatait kifosztották, illetve elhajtották. Húsvét környékén a kormányzó fegyveres különítményt küldött a faluba, ugyanakkor a terrorizált koptok félelmükben felhívást küldtek védelmük érdekében az európai és az amerikai kopt közösségekhez. A kollektív büntetés kilátásba helyezett megtorló akciói ellen próbáltak így is tiltakozni.

Május 7-én kirobbant az a vita, ami néhány keresztyén nőnek az iszlámra történt áttérése körül zajlott. Akaratuk ellenére bezárták őket az imbabai Szent Mária templomba, amit heves összecsapások kísérték muszlimok és keresztyének között. 55 személy súlyosan megsérült, 15 halottja is volt az incidensnek. Szemtanúk szerint a templomot rá is gyújtották az oda bezárt nőkre az iszlámista szélsőségesek. Az esetet az Emberi Jogok Egyiptomi Nemzeti Tanácsa is vizsgálta.

Az elmúlt év legsötétebb napja a kopt emlékezetben október 9., amikor egy kairói templom felgyújtása miatt hatalmas utcai tiltakozás robbant ki, és a speciális biztonsági erőket is bevetették a demonstráló koptok ellen. A felvértezett szállító járművek több tüntetőt elgázoltak. Az Egészségügyi Minisztérium jelentése szerint 24 személy vesztette életét a tömegverekedésben és megtorlásban, de voltak, akik 36, mások 50 halottról tudtak. A 322 sebesültből 250 szorult kórházi ellátásra.

Nőrablás muszlim módra

A nyílt összecsapások hátterében állandóan izzó „vallásháborús hangulatnak” sajátos formája a „nőrablás”, amiről a CSI (=Nemzetközi Keresztyén Szolidaritás) sajtója rendszeresen beszámolt. Erről így tájékoztat honlapjuk: kopt nőket férjhez adnak muszlimhoz, s így kényszerítik őket áttérésre – mondja Michele

Clark, a CSI igazgatósági tagja. Hanna (akinek ez álneve biztonsága miatt) összebarátkozott a szomszédban élő muszlim lánnyal, aki bemutatta őt bátyjának. Megtetszettek egymásnak, és egyre több időt töltöttek együtt. A muzulmán lánynak egy napon hirtelen el kellett intéznie valamit, és Hanna egyedül maradt muszlim férfiismerősével, aki azonnal kihasználta az alkalmat.

Megerőszakolta a lányt, aki családjától való félelem és a szégyenérzet miatt hozzáment a férfihoz és áttért az iszlámra.

Ő és sorstársai esetében még további fájdalmas megaáztatás is vár rájuk. Kopt szokás szerint a csuklójukon tetovált keresztet viselő kopt lányokat fájdalmas beavatkozással szabadítják meg a jelképtől, nem ritkán úgy, hogy maró savval öntik le, s így távolítják el kezéről azt. A házasságra és az iszlámra kényszerített vagy rászédett kopt nők csak ritkán tudnak a csapdából szabadulni. Legtöbbször hermetikusan elzárják őket a külvilágtól, egyedül soha nem hagyhatják el a házat. Hozzáértőiket még telefonon sem hívhatják fel.

Nemzetközi elmarasztalás és támogatás

Egyiptomban jelenleg közel 8 millió keresztyén él, a lakoságnak közel 10 %-a, java részük kopt ortodox. Az egyre feszültebb légkörben sok kopt veszi a vándorbotot, és elmenekül hazájából, ahol az első század, Márk evangélista térítő munkája nyomán éltek hívő életüket. A világon jelenleg mintegy 20 millió koptnak III. Shenuda ortodox pápa és pátriárka a feje.

A véres és drámai, máskor „lehalkított” háttéreszközökkel, házasságra csábítással folytatott egyiptomi, több szintű vallásközi hadviselést sokan elítélik. „Barbár és gyáva” tettnek minősítette ezeket az esteket, s az elmúlt évi bombamerényleteket Barack Obama amerikai elnök. Azt követelte, a tetteseket derítsék ki és állítsák bíróság elé. XVI. Benedek pápa állandóan hangsúlyozza a vallási béke és a vallási türelem fontosságát, ami nélkül nem lesz béke a Közel-Keleten. Rowan Williams canterbury érsek, az Anglikán Egyház feje a keresztyén kisebbség nemzetközi védelmének a fontosságára hívta fel a figyelmet. Nicolas Sarkozy „vak és gyáva bűncselekménysorozatnak” nevezte a 2011. év egyiptomi eseményeit. Az EU külügyi és biztonságpolitikai főbiztosa, Catherine Ashton szerint semmivel nem lehet igazolni ezeket az akciókat, s biztosítani kell a koptok gyülekezési és vallásszabadságának a védelmét hazájukban.

A kopt egyház jelképén, a jeruzsálemi kereszthez hasonló kopt keresztben a felirat, ami az egymást metsző szárok mellett egy-egy szóban olvasható, így hangzik: Jézus Krisztus Isten Fia. Ez az ősi evangéliumi hitvallásuk, és hitük kiállta az idők próbáját. 2011-ben is. A koptok története az életről szól, nem a pusztításról közel 2000 év óta. Bárcsak ezt mások is megértenék!

Helyünk a világban

„Ti jók vagytok mindannyian. Miért csinálnátok hát a rosszat? Ti úgy vagytok a rosszal, mint a gyermek a csavargással: eltéved, sírdogál és hazakíváncsozik...” (József Attila: Tanítások)

Aki nem ismeri saját helyét, helyzetét, az könnyen elveszíti tájékozódását, s ezért döntésképtelenné és kiszolgáltatottá válik. Sokan ezek közül az újkori „fejvadászok” (pl. szekták, ateista politikai kalandorok, kereskedők és uzsorások) hálójában kötnek ki. Vannak erők, amelyeknek kifejezett alantas céljuk, hogy ilyen szélsőséges helyzetet teremtsenek (mert ez ám a valódi szélsőség!), mivel szükségük van engedelmes szolgálókra, vagyis egy irányítható és manipulálható csordára. Ezért tehát nem mindegy, hogy a család, az iskola és a társadalom milyen célokat és milyen igazodási pontokat mutat fel. Vagyis miközben lélekrombolók szeretnék kivonni az embereket a keresztyén egyház befolyása alól, akkor nekünk erre egy tiszta, hiteles és őszinte krisztusi világképpel kell felelnünk.

Ehhez nekünk ebben az összekuszálódott és szándékosan is összekuszált világban kell felismernünk helyünket Krisztus keresztfája alatt, hogy onnan láthassuk meg, hogy merre vezet tovább az út. Fel kell tennünk magunknak a kérdést: Ki vagyok én, melyik a sok közül?! A tanítvány, aki kitartott mellette, vagy aki elárulta, aki a bőrét mentve megtagadta, aki szégyellte megvallani, avagy aki hangosan hirdeti igazát, vagy aki csendben magába roskad...? A kételkedő, a rajongó, a ragaszkodó, a lelkesedő vagy a számító...? Melyik is vagyok? A jobb lator, aki káromkodik, vagy a másik, aki már hisz és fohász-kodik? A bűnbánó és alázatos Mária Magdolna? Vagy az a katona, aki állami alkalmazott, a hatalom szolgája, és ezért minden szabályt betart és min-

den parancsot végrehajt? Egy szolgálkú alattvaló, aki minden hatalomnak behódol, vagy az, aki mindig lázad és elégedetlen? Illetve az a parancsnok, aki megrendül, amikor felismeri az igazságot? Pilátus, akinek csak az aktuális hatalmi egyensúly az érdeke egy látszólagos és kikényszerített béke árán is? A főpap, aki a pozícióját félti? A farizeus, aki azt hiszi, hogy minden csak úgy lehet igaz, ahogyan ő értelmezi az Írást? Vagy a másik főpap, aki már sejti, hogy ki a Messiás...?! Mindannyian ott vagyunk valahol a kereszttel. Nem a hatalomban és dicsőségben, hanem a megalázott, megtört, elgyötört testi valóság közelében, a fájdalom érzékelhető valóságában....a vér, a könny, az átok és szítók, a felszított gyűlölet és a visszafojtott szeretet s hisztérikus tömegőrület közepén. A megváltást reménylő csöndület nem rég még palmaágakkal üdvözölte, most a pénzváltók által felbérelve, önmagukból is kifordulva vagy csak tudatlanságuk miatt félrevezette a Mammon bűvkörében, az elszabadult ösztöneiknek engedelmessé válva már a vérért követelik, és étel, italt, élvezetet, olcsó szórakozást kívánnak, ami után itt már nincs nép, nincs nemzet, nincs közösség s annak alapja a család sincs már, hanem csak egy marhacsorda, amelyet vályúval, legelővel csalogatnak egyre messzebb az otthontól, szülőföldtől és az Atya házától is.

Már kétezer éve is ilyen módszerekkel manipuláltak: a pénzt adták a katonáknak, hogy hazudjanak, hogy nem is támadt fel, hanem a tanítványai lopták el a halottat... Íme, az első nagy médiacsalás, ami „azóta is el van terjedve a zsidók között”. Ezért vagyunk mostanra mindannyian a kereszttel: azok is, akiknek ez örömhír és reménység, s azok is, akik ezt tagadják, akiknek ez botrány. De akiknek üzen, azoknak meg kell

látniuk helyüket, hogy felismerjék szerepüket, feladatukat, küldetésüket. Tehát döntenünk kell: vagy magára hagyjuk végleg az Útmutatót, vagy a nyomába lépve követjük útját egy életen át. Ez a döntés ne érjen felkészületlenül senkit, mert elmúlik ez a világ azok számára is, akik azt hirdetik, hogy nem Krisztus, hanem ők vezetnek az „új világrend” felé. És ezek nem tévedésből, hanem a Sátán szószólójaként pénzelnék fasizmust és kommunizmust, hogy azokat egymásra uszítva ők kerüljenek föléjük a szabadság liberális illúziójának metelyével. Szabadságot, egyenlőséget, testvériséget hirdetnek, de templomokat rombolnak. Szeretetet, megértés, elfogadást ígérnek, de Krisztust el akarják zárni az ifjúság elől. Befogadó törvényről szavaznak, egyenlő nyilvánosságot mindenféle nézetnek és magatartásnak, de csak azért, hogy egyenrangúsítsák az emberi értékeket a szennyel, szeméttel, a bűnös és alantas viszonyokkal. Aztán azt mondják: válasszunk! Mintha akár a Napot az égen, Istent a Mindenségben, mintha az örök igazságokat egy népszavazással meg lehetne kérdőjelezgetni! Rombolnak, züllesztenek, bűnbe visznek, mert ez az ő birodalmuk: a bűn a Gonoszság elátkozott színtere.

De aki tudja, hogy a szabadság nem elszabadultságot jelent, hanem szabadságot a bűntől, és aki tudja azt is, hogy az ember számára nem a szabadság a legfőbb érték, hanem a megszentelt élet, azt nem a pénz, nem a hatalom, nem az önzés és hiúság és nem is a nagyravágás vezérli, hanem az üdvösségre vezető önzetlen szeretet. És az ilyen ember lelkét nem kaparintja meg és nem pusztíthatja el gyarló földi hatalom...!

...mert még a Krisztust keresztfára szegezők sem tudták megakadályozni a Szent Lélek kiáradását!

Mihályi Molnár László

Izrael – Ország? Nemzet? Gyülekezet?

KÜZDELEM A TULÉLÉSÉRT – KÜLÖN FÉRFI ÉS NŐI BEVÁSÁRLÓ NAP

VAN-E JÖVŐJE AZ ULTRA-ORTODOX ZSIDÓ FUNDAMENTALIZMUSNAK?

Dr. Shlomo Tikochinski rabbi szerint a jeruzsálemi ultra-ortodox zsidók egyre radikálisabbá válnak. A rabbi a zsidó nép történelmével foglalkozik a Van-Leer Intézet-

ben, és szerinte „a túlélésért folytatja küzdelmét” ez a vallási csoport. A kutató rabbi magát is ultra-ortodoxnak tartja, s másokkal együtt mégis egyre inkább tiltá-

kozik a fundamentalizmus ellen. Forrás: evangelisch.de, cbcnews.ca, slate.com Írta: Dr. Békefy Lajos.

Főként alapítványi pénzből élnek

Az ultra-ortodox zsidó vallási csoport neve: sikrikim. Maga a fogalom – mondja a rabbi – az első századból származik, s azt a lázadó zsidó csoportot jelölte, akik a római megszállás ellen küzdöttek. Ma a vallási fundamentalistákat nevezik így. Jeruzsálemnek főként a Mea Shearim nevű városrészében élnek, meglehetősen agresszív fiatalok is találhatók közöttük. Az analom tetteik fő motívuma – véli a rabbi. Alapítványi pénzből élnek, meg USA-beli gazdag zsidó hitközségek pénzből. Ha cionista vizsgálati fogságba kerülnek, minden ott töltött napért megdicsérik őket.

Még fundamentalistább várost építenek

Mostanában a különböző randalírozások főként Beith Shemeshben történnek. De miért itt? A rabbi szerint azért, mert Mea Shearim túl szűkossé vált számukra. Egy idő óta a fiatal ultra-ortodox családok Beith Shemeshben vásároltak lakásokat. „Itt is megőrizzük Mea Shearim jellegzetességét, de itt új Mea Shearimot építünk fel, ami még fundamentalistább lesz, mint az eredeti városnegyedünk Jeruzsálemben” - mondogatják. Miért lett most annyira fontos a nemek szerinti elkülönítés, például a buszon vagy közlekedési eszközökön, ahol a nők csak hátul ülhetnek? Tikochinski rabbi szerint sajátos folyamatról van szó. Jó tíz éve bizonyos tömegközlekedési eszközök, így a Mehadrin-buszok olyan helyeken közlekednek, ahol ultra-ortodoxok élnek.

Nehogy a szexuális vágy eltávolítson Istentől

Az elkülönítés ötletét az úgynevezett *Hassidei Gur*, a „hűségesekek” csoport vetette fel. Ugyan ez a csoport a mai izraeli társadalomba jól integrálódott, de a nemek elkülönítésének, szegregációjának a kérdésében nagyon radikális. Közöttük sok az ügyvéd és az üzletember. Ennek ellenére mesze

túlmennek azon, amit a zsidó jogszabályok elvárnak. Már arról gondolkodnak, vitatkoznak, hogy bevezetik a nemek szerinti szegregációt az egészségügyi intézményekben, illetve az üzletekben. Külön férfi és női bevásárló napokat vezetnének be. Egészen sajátos megfontolások húzódnak meg a háttérben. Például az, nehogy a férfiakat a szexuális vágy kísértse meg egy női besárló láttán, mert ez a vágy eltávolítja őket Istentől, elvonja figyelmüket a tiszta imádságtól. Ebben egyetértenek, de a kivitelezésben vannak a nézeteltérések. A nemek elkülönítése a gyakorlatban ugyanis nem könnyű. A buszok hátsó részén kényelmetlen az ülés, túl rázó. Terhes nőknek meg ez egyenesen veszélyes lehet. Sajátos követelésük az is, hogy nőkel ne készüljön interjú a rádiókban, ne jelenjenek meg női fotók az újságokban. Sőt, az utcán az egyik oldalon csak a férfiak, a másikon csak a nők sétálhassanak. Tény viszont, hogy az ultra-ortodoxok 200 éve küzdenek túlélésükért, ez pedig némelekben bizonytalanságot kelt, másokban pedig csaknem hisztériát idéz elő – mondja Tikochinski rabbi. *Benjamin Netanjahu* miniszterelnök mindenesetre kijelentette: a nők ilyen elkülönítése elfogadhatatlan. Hogyan férhet ez össze a szeretet parancsával? - tette fel a kérdést a politikus.

Kelet-Európa a minta?

Miért is van egyáltalán a túlélésről szó, mikor az ultra-ortodoxok száma folyamatosan nő? Mert az a céljuk, hogy az ideálisnak tartott zsidó közösséget, ami Kelet-Európában megvalósult, ahol a századokon át a zsidó jog szerint éltek, ma is megvalósítsák. Még pontosabban a végcél az, hogy minden zsidó ultra-ortodox legyen, aki szigorúan

betartja a mózesi szabályokat.

A vallási „ultrák” száma egyre nő

A legfontosabb mégis az, hogy az „ultrák” ne maradjanak mini társadalom a szélesebb társadalomban, hanem nyitottak legyenek a „kivülállók” felé. Ez ma felismerhető abban is, hogy egyre többen mennek közülük a hadseregbe, illetve különféle szakmát tanulnak. Egyre inkább az a kérdés, hogy a mai és a holnap zsidó társadalomban lehet-e ultra-ortodoxként élni? A kérdés és a helyzet nem egyszerű, mert gyakoriak a világi zsidóság részéről a provokációk, a támadások ellenük. Ez oda vezetett, hogy még a liberálisabb ultra-ortodoxok is egyre inkább radikálissá kezdenek válni. A Kneszetben, a parlamentben négy választási ciklus óta öt mandátummal vannak jelen, ők alkotják az ún. *Agudat Jisrael Pártot*, választóik száma az utóbbi években háromszorosára nőtt. Ma az izraeli népességnek közel 10 %-át alkotják. Népesedési mutatójuk átlag fölötti, ezért gyorsan növekszenek közösségeik. Beith Shemes, új városuk 30 kilométerre Nyugatra fekszik Jeruzsálemtől. Mindenesetre a hangulat és a közvélemény felizzott körülöttük. December végén ezrek tiltakoztak felvonulással a vallási szélsőségesek ellen, ellenük. De semmi sem változott. Vagy mégis? Még fogunk hallani róluk...

Evangelizációs napok Deregyőn

Az Ungi Református Egyházmegye szervezésében Életünk csődjei - Isten megoldásai címmel február 13-17-e között evangelizációs napokra kerül sor a Deregyői Református Tanulmányi Központban. Az este hat órakor kezdő alkalmak igehirdetője Takaró Tamás esperes, a Pesterzsébeti-Központi Egyházközség lelkipásztora. Az öt nap alatt szó lesz az értelmetlen, a szenvedő és a hitcsődös életről, valamint az elcsendesített lelkiismeret és a vallásos élet csődjéről.

Részletes program:

- 13. hétfő - Értelmetlen élet Jel.4É1-4 és 9-11
- 14. kedd - Szenvédő élet -1 Pét.3:18a,22 és a Lk 9:18-22
- 15. szerda - Hitcsődős élet -Lk 5:1-8
- 16. csütörtök - Az elcsendesített lelkiismeret csődje -Mt 14:1-11
- 17. péntek - A vallásos élet csődje -Mt 9:14-17

Szeretettel várunk minden kedves érdeklődőt.

RÁKÓCZI CSALÁDI PORTRÉK

Dr. Csohány János PhD
II. Rákóczi György

Rákóczi és felsővadászi Rákóczi György 1621-ben született Sárospatakon és 1660. június 7-én halt hősi halált Nagyváradon a török ellen vívott szászfenesi vesztés csatájában szerzett három súlyos fejsébében. Apja 1642-ben fejedelemmé választotta az erdélyi országgyűléssel. 1643-ban kötött házasságot Báthori Zsófiával, aki buzgó katolikus hitét kényszerből cserélte fel a házasság kedvéért reformátusra, de titokban mindig katolikus maradt. 1648. október 11-én követte édesapját az erdélyi trónon II. Rákóczi György. Apja egyházpolitikáját folytatta. Támogatta a református egyházat, az iskolákat, de apjánál is erőteljesebben lépett fel a puritánok ellen. Ennek egyik oka az volt, hogy a puritánok is kiterjesztették tevékenységüket Erdélyben és Felső-Magyarországon, másfelől, hogy 1649-ben Cromwell lefejeztette I. Károly angol királyt. Ezzel az angol puritánok királygyilkosság hírébe kerültek, amit megerősített Basire Izsák (1607-1676) francia származású menekült anglikán lelkész, aki 1647-ben I. Károly királyhoz való hűsége miatt kényszerült a puritán hatóságok elől elhagyni Angliát. II. Rákóczi György hívására 1655-ben a gyulafehérvári kollégium professzora lett és a fejedelem legbizalmasabb tanácsadójaként tüzelte azt a puritánok ellen. Neki volt köszönhető, hogy Apáczai Cseri Jánost (1625-1659), aki 1653-tól gyulafehérvári professzor volt, a fejedelem elmozdította állásából és az alacsonyabb iskolatípusba tartozó kolozsvári gimnázium rektorságába helyezte. Basire 1655-ben nyilvános vitára kényszerítette Apáczait a fejedelem jelenlétében. Basire Apáczai presbiteriánus, puritánus nézeteit támadta, amit az védelmezett, de éppen ezzel bizonyította a fejedelem előtt Basire ellenfele nézeteinek káros, az egyházi törvényekbe ütköző voltát. Tanítványai egy része Kolozsvárra is követte Apáczait, aki ottani évei alatt is publikált Erdélyben. Méltatlan elbánás volt a korszak mondhatni legnagyobb magyar tudósával szemben, pusztán puritán nézetei miatt.

1650-1654 között Sárospatakon tanított Comenius, akit ugyan nem II. Rákóczi György hívott meg oda, de aki egy Drabik Miklós (1588-1671) nevű Magyarországra menekült cseh-morva lelkész misztikus látomásait közvetítette a fejedelemnek és ezzel hozzájárult annak 1657. évi sikertelen lengyelországi hadjáratának megkezdéséhez. Azt jövendölte ugyanis Drabik, hogy a Rákóczi fejedelmi családot Isten kiválasztotta, hogy lengyel királyi trónra kerüljön és a Habsburg dinasztiát legyőzze és a reformált vallás szabadságát kivívja. Cseh-Morvaország felszabadulását várta Comenius is Rákóczi György lengyel királyságától, ezért biztatta ő is a hadjáratra. 1657-ben *Lux in tenebris* címen Comenius egy munkát jelentetett meg Drabik jóslatainak népszerűsítésére, ami több kiadást is megért. Comenius tévedése végzetes következményekkel járt a fejedelemre és Erdélyre vonatkozóan. A Török Porta tilalma ellenére kezdett hadjárat Rákóczi György, miután szövetségesei elhagyták, seregét elfogták a tatárok, majd büntető hadjáratot vezettek Erdély ellen, amiket a következő években a törökök is megismételtek. II. Rákóczi György a szultán parancsára trónját is elvesztette. Részint trónja visszaszerzése és Erdéllyel szemben elkövetett súlyos bűne jóvátétele végett felvette a harcot utódjával és az annak segítségére küldött török haddal. Évekig tartó váltakozó szerencsével vívott harcában végül is 1660. május 22-én a Kolozsvár közelében lévő Szászfenes mellett vívott csatában oroszlánként harcolt a túlerőben lévő törökök ellen, több törököt levágott, végül hű emberei három súlyos fejséssel mentették ki a vesztés csatából, Váradra menekítették, ahol június 7-én hősi halált halt. Mindez nem segített Erdélyen, amely elvesztette korábbi nemzetközi politikai súlyát. A Magyar Királyságban hamarosan figyelmen kívül hagyták a linzi békét becikkelyező 1647. évi protestáns vallásszabadságot biztosító törvényt és elkezdtek a protestánsok üldözését, hiszen azok nem számíthattak már Erdély segítségére.

A Kárpát-medence Reformátussága

Kárpátalján a Skót Egyház küldöttsége

David Arnott, a Skót Egyház moderátora Kárpátalján a kettős kisebbségi létben élő magyar református közösség életével ismerkedett meg. A diakóniai központban az egyház szociális szolgálatáról, a püspöki hivatalban pedig a gyülekezetek mindennapjairól, az egyház szolgálatát megnehezítő politikai helyzetről és a missziói kezdeményezésekről folyt az eszmecsere.

A Skót Egyház küldöttsége Jánd érintésével érkezett Beregszászra. Jándon beszélgettek a közösségteremtő cigánymissziós kezdeményezést irányító Forró Éva lelképásztornal és segítőjével, Melindával, akik saját szolgálatuk mellett a cigányság helyzetéről is felvilágosítást adtak a vendégeknek. A moderátor úgy fogalmazott, hogy Isten szeretete képessé teszi a gyülekezetet arra, hogy szélesebb körben, a templom falain túl is közösséget teremtsen és a cigányok és magyarok kölcsönös előítéleteivel szemben hatékonyan fellépjen.

Január 23-án este, Beregszászra érve a küldöttség Zán Fábán

Sándor püspökkel és Nagy Bélával, az egyházkerület főgondnokával találkozott, akiktől a Kárpátaljai Református Egyház történetéről és jelenlegi szolgálatáról kapott áttekintést. Az egyház szeretetszolgálati kezdeményezéseit megismerve a moderátor elismerőleg szólt a nehéz helyzetben, nemzeti és vallási kisebbségben élő közösség elkötelezett társadalmi szolgálatáról, ami hiteles, élő és erőteljes tanúságtétel az evangélium mellett.

Január 24-én a küldöttség a diakóniai központ több intézményét meglátogatta. Jártak a sütödében, ahol naponta akár 600 kenyert készítenek a rászorulóknak, a szociális konyhán, ahol napi 130 adag ételt főznek a majd háromszáz mélyszegénységben élő támogatottak. Felkeresték a központ raktárpéületeit, ahol a jótékonsági szállítmányokat rakják le és ahonnan iskolákat, gyülekezeteket, valamint egészségügyi intézményeket látnak el, illetve megtekintették a katasztrófa raktárt, ahol árvíz esetére a mentéshez szükséges eszközöket tárolják. David Arnott személyesen is részt vett a ruhaosztásban és találkozott a cigányközösség tagjaival. A főgondnok vezetésével a már üzemelő öregotthont és a most épülő leányanyaotthont is felkeresték a vendégek. A diakóniai központot is vezető főgondnok a jövőbeli terveket ismertette, amelynek kapcsán a Skót Egyház esetleges támogatásáról is szó esett.

Zán Fábrián Sándor püspök hivatalában is fogadta a küldöttséget, ahol a három esperessel, Zsukovszky Miklóssal (Bereg), Seres Jánossal (Ugocsa) és Balogh Attilával (Ung) együtt mutatta be az egyház missziói kezdeményezéseit és válaszolt a vendégek kérdésére.

A zavaros történelmi körülmények között az egyházat az igehirdetés ereje tartotta meg: így volt ez a kommunizmusban és ettől remélik a megtartatást az erősödő szekularizáció és liberalizmus korában, hangzott el beszélgetésben, ahogy az is, hogy az egyház életében a gyülekezetek megmaradása és növekedése a legfontosabb. Vezetése azért imádkozik, hogy minden generáció átélhesse a megújulást, az ébredést. A mindennapos anyagi nehézségek megoldása ehhez képest másodlagos feladat.

A püspök kiemelte, hogy minden egyes egyháztag fontos, az esperesek egyházmegyéjük éves missziói tervének elkészítésekor nagy figyelmet fordítanak a gyülekezetek minden tagjára. Ez a 2012-es esztendőben különösen is igaz, hiszen az egyház éves témája a közösség: elsősorban is a családi közösség.

A moderátor kérdésére a püspök válaszában elmondta, hogy a misszió egyszerre célozza a névleges egyháztagok aktív bevonását, a fiatalok közötti közösségteremtést és az egyházon kívüliek megszólítását. Utóbbi kiegészítette azzal, hogy a politikailag is elősegített migráció miatt, elsősorban is a Magyarországra költözők nagy száma miatt az egyház megmaradásában a jövőben fontos szerepet fog játszani az ukrán misszió, különösen az elszórványosodó magyar közösségekben.

A moderátor hangsúlyozta, hogy minden különbözőség ellenére

hasonló problémákkal szembesülnek Skóciában is. Ennek kapcsán ígéretet tett arra, hogy ösztönzi a tapasztalatcserét és szakmai segítségnyújtást.

Az esperesi tanács a január végi közgyűlésen részletesen beszámol a Skót Egyház látogatásáról, ahol a gyülekezeteket arra buzdítják majd, hogy létesítsenek testvérgyülekezeti kapcsolatokat Skóciában.

Elképesztő teljesítményként” -mértatta a moderátor a Kárpátaljai Református Egyház szolgálatát és kijelentette, hogy zsinati jelentésében arra biztatja majd a skót egyház bizottságait és gyülekezeit, hogy vállaljanak aktív szerepet Kárpátalján.

Az egyeztetések végén Ian Alexander, a Skót Egyház nemzetközi kapcsolatait irányító Világmissziós Tanács főtitkára abbéli reményének adott hangot, hogy a tanács jelenleg is zajló átalakítása során az európai segítségnyújtás, amit évek óta nem támogat a Skót egyház zsinata, ismét napirendre kerülhet.

reformatus.hu

Üdülési lehetőség Dalmáciában

Olvasóink figyelmébe ajánljuk azt a Split és Trogir közelében található három csillagos 6, 3 és kétszemélyes apartmanokból álló, összesen 13 férőhelyes apartman-házat, ahol kitűnő körülmények között, szolid áron nyaralhatnak a pihenést és kikapcsolódást keresők. Mindössze 30 méterre az aprókavicsos tengerparttól. Menetrendszerinti hajójárat Splitbe és Trogirba (30 perc hajút). Magyar és szlovák nyelvű tájékoztatás az alábbi e-mail címen és telefonszámon:

annamaria.csoma@hotmail.com 00385 92 153-5644 és a www.slapare.com weboldalon. -Szerk.-

Nőegyesületi ötlettár

„Minden gondotkat őreá vessétek, mert Néki gondja van reátok. Józanok legyetek, vigyázzatok, mert a ti ellenségetek az Ördög mint ordító oroszlán szertejár keresvén kit nyeljen el, akinek álljatok ellen, erősek lévén a hitben, tudván, hogy ebben a világban lévő atyafiságatokon ugyanezek a szenvedések telnek be”. 1.Pét 5,7

Sok szeretettel köszöntök minden kedves olvasót ebben az új évben is. Év elején átgondoljuk mi is vár, várhat ránk ebben az évben. Mire kell lelkileg felkészülni, mi az, amiért meg kell vívni a imaharcunkat.

Egy gyülekezetben szinte felmérhetetlen segítség a jó presbitérium, de ugyanígy a nőegyesület. Igaz, mondhatják azt is, hogy az asszonyok elvégzik azt a munkát amivel megbízzák egyesület nélkül is. Ez így igaz, de egy gyülekezetben nem csak arra van szükség, amit a lelkipásztor, presbitérium kitalál, hisz annyi minden elkerülheti a figyelmüket, figyelmünket. Nem csak külsőleg, de lelki alkatunk is különbözik a férfiakétól, sok olyan kérdés vetődik fel, amire a férfiak nem is gondolnak. Vigyázni kell, a nőegyesület nem egy önálló valami. Gyülekezetben, gyülekezettel él. Együtt, egymást segítve, közösséget építve. Imádkozzunk a ránk következő évért, gyerekeinkért, idősekért, testvérekért, előttünk álló feladatokért, hogy meglássuk mindazt, amit ránk akar bízni az Úr. Ne feledkezzünk meg a Nők Ökumenikus Világimanapjáról, ami minden évben március elején van. Dicsőítsük Istenünket tiszta szívből, közösen!

Fülöp Angéla, elnöknő

Gyerekkoldal

Mária és Márta

Lukács 10, 38-42

Kedves olvasóink! A Lukács evangéliumának 10. fejezetében van egy történet, mely rövid ugyan, de annál komolyabb tartalommal, jelentéssel bír. Ezzel a történettel ismerkedjünk meg egy kicsit. Egy testvérpárról szól a történet, akik házukban fogadhatták Jézus Krisztust.

Egyszer Jézus betért egy faluba, ahol lakott egy Márta nevű nő, aki meghívta Jézust a házába. Volt neki egy testvére is, akit Máriának hívtak. Amikor Jézus bement a házba, Márta elkezdett sűrögni-forogni, ahogy egy jó háziasszonyhoz illik, hogy a lehető legjobban megvendégelje Jézust és tanítványait. Mária pedig leült Jézus lábaihoz, és hallgatta mit tanít, hogyan beszél a többiekhez. Márta roppant dühös lett, hiszen ő dolgozott, hogy a vendégséget elkészítse, a testvére pedig a helyett, hogy segített volna, csak ült Jézus lábainál és hallgatta őt. Odafordult tehát Jézushoz, hogy ő igazolja haragját, és ezt mondta: „Uram, nem törödsz azzal, hogy a testvérem magamra hagyott a szolgálatban? Mond hát neki, hogy segítsen!” (Lk 10, 40).

Jézus így válaszolt: „Márta, Márta, sok mindenért aggódsz, és nyugtalanoksz, pedig kevésre van szükség, valójában csak egyre. Mária a jó részt választotta, amelyet nem vehetnek el tőle.”

Ennyi a történet, de az üzenete még csak most következik. Az emberek nagyon sokszor viselkednek úgy, ahogyan Márta is. Mindent fontosnak tartanak. Mindent megtesznek, hogy helytálljanak az élet sok területén. Sokan rengeteget dolgoznak, éjt nappallá téve, hogy

mindenük meglegyen. Közben pedig hanyagolják az igazán fontos dolgokat. Hanyagolják a családjukat, a barátait, és a legfontosabb dolgot az ember életében: az Istent.

Márta mindent megtett azért, hogy a vendégeket tökéletesen ellássa, de semmit nem hallott abból, amit Jézus mondott. Nagyon sok ember ma is így cselekszik. Sok mindent csinálnak, de nem hallják meg Jézus szavát. Milyen sokszor lehet hallani, hogy nincs időm elmenni a templomba, mert sok a dolgom. Aki pedig nem megy el a templomba, aki nem hallgatja Jézus szavát, az a legfontosabb dolgot mulasztja el az életében.

De miért is a legfontosabb dolog Jézus hallgatása? Miért fontosabb minden más dolognál? Azért, mert nem csak erre a földi életre van hatással. Jézus nem azért jött a földre, hogy a mi földi életünket tegye jobbá, hanem azért, hogy örök élettel ajándékozzon meg. Azért tanított, azért halt meg, azért támadt fel, hogy azoknak, akik hisznek benne, akik hallgatnak rá, megváltsa az életét, és helyet készítsen nekik, nekünk a mennyországban. A gazdagság, a pénz csak ebben a világban teheti kényelmesebbé az életünket. A Jézusba vetett hit azonban mindörökké boldoggá tehet minket.

Mit is kell megtanulnunk ebből a történetből? Azt, hogy tegyük meg mindent, ami a dolgunk, feladatunk, kötelességünk, de a legfontosabb mindig az legyen számunkra, hogy odafigyeljünk Krisztusra, és higgyünk benne. Imádkozunk, hogy ez így legyen!

K.V.

Imádság:

Kegyelmes Isten! Ne engedd, hogy a világi dolgok elvonják a figyelmünket Krisztus áldozatáról. Add, hogy mindig az Ő igéje és szava legyen számunkra a legfontosabb.

Ámen.

Aranymondás:

„Keressétek először az ő országát és igazságát...”

(M.áté 6: 33a)